

John R. Commons, не специализирания работникъ (unskilled) получава отъ единъ до 1.60 долара за 10 часа работа, а знающитѣ английски езикъ — 10 ст. повече на часъ. Миннитѣ работници взематъ по 2 и 2.40 долара за осемъ часа. Въ стоманнитѣ индустрии на Pittsburg се работи обикновенно 12 часа; а нѣкои работятъ седмь деня прѣзъ седмицата. Можемъ си прѣдстави каква ще бжде тая 12 часова работа при една тѣй висока температура въ стоманенитѣ завѣдения! Трѣба да добавимъ, че въ сжщиятъ Питсбургъ нѣма никакви работнически организации отъ врѣме страшната стачка на работницитѣ отъ Amalgamated Association of Iron and Steel Workers (слѣтото д-во на работницитѣ отъ желѣзната и стоманена индустрии). Тукъ е силно развитъ шпионажа между работницитѣ. Самия професоръ Commons съ голѣма мжка се е добралъ съ свѣдения относно работническитѣ условия въ Питсбургъ — и тия които сж му ги дали сж го молили да не издава имената имъ. Алкоолизма, казва той, е неизбѣжно послѣдствие отъ необикновенната умора на тукашнитѣ работници. При това, отъ всички американски градове, живота на работницитѣ въ Питсбургъ е най-скжпъ.

Една отъ най-важнитѣ страници на публистичната анкета върху условията на труда въ Питсбургъ (все въ сп. The Pittsburg Survey) е тая върху нещастнитѣ случаи. Отъ 1-ий юли 1906 до 30 юни 1907 г. само въ окръжието на Allegheny (гдѣто е Pittsburg) сж погинали 526 работника при работене, а по-вече отъ 2,000 притърпели разни поврѣди. Срѣщу рекламациитѣ имъ се прѣдставятъ чиновницитѣ на прѣдприятието или индустрията и съ всички срѣдства се мжчатъ да отблъснатъ вината на послѣднитѣ. Отъ 526 погинали, 88 оставили фамилии безъ всѣкакви срѣдства; сѣмействата на 93 тѣй погинали работници получили по 100 долара, тия на 62 по-вече отъ 100, но по-малко отъ 500 долара, и само 61 души